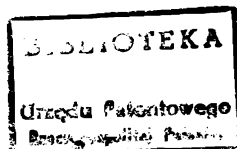

B66 1/06

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 36078

Kl. 35 d, ^{1/06}~~3/02~~

Bolesław Włodarczyk

(Białoleka Dworska, Polska)

Dźwig do rusztowania

Udzielono patentu z mocą od dnia 18 sierpnia 1952 r.

Dźwig, całkowicie wykonany z żelaza, usuwa koszt drewna, gwoździ i czasu, użytego na budowę tak zwanych wieżowców. Dźwig żelazny jest rozbieralny i przenośny, służy wiele lat przy budowie domów, kominów fabrycznych itd. Łączenie dźwigu z rusztowaniem, jak również montaż mogą być wykonywane przez mało wykwalifikowanych pracowników.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok dźwigu z przodu, fig. 2 — widok z boku, fig. 3 — poprzeczny przekrój wzdłuż linii A — B na fig. 2, fig. 4 — widok stojaka pod rusztowania.

Linia przerywana na fig. 2 wyjaśnia sposób otwierania klapy, służącej do wyładowywania materiału.

Dźwig według wynalazku składa się z dwóch stojaków *a*, dwóch ram *b*, czterech kół zębatach *c*, czterech kół zębatach *d*, czterech kół gładkich *e*, sześciu kół zębatach *f*, osi *g*, kosza *k*, uchwytów okiennych przesuwanych *h*, ramiączek *i* oraz śrub do łączenia części.

Koła zębate *f*, połączone osią *g*, obracaną za pomocą motoru, służą do poruszania się kosza *k*

w żądanym kierunku. Stojaki *a* są wykonane z żelaza kąтового, ramy *b* z żelaza płaskiego, kosz *k* z żelaza płaskiego i blachy, uchwyty okienne *h* oraz ramiączka *i* z żelaza korytkowego i kąтового, koła zębate ze stali. Stojak *o* pod rusztowania (fig. 4) jest wykonany z żelaza kąтового i jest zaopatrzony, tak jak i stojaki dźwigowe *a*, w uchwyty *h* oraz ramiączka *i*, na których układa się deski.

Przy budowie kominów części uchwytów, przy mocowanych zarówno u stojaków dźwigowych (fig. 1 i 2), jak i u stojaków pod rusztowania (fig. 4), należy pozostawić, a wysuwając część uchwytu zamienić na uchwyty dorobione, opasujące komin, końce zaś uchwytów umocować do stojaków.

Montowanie dźwigu z rusztowaniem stosuje się po wyprowadzeniu muru od fundamentu na wysokość człowieka, a następnie ustawia się dolne części stojaków *a* wprost okna.

Części stojaków z przypojonymi szczeblami *l* zwraca się do frontu, części gładkie do muru i łączy się je śrubami. W miarę podnoszenia się

muru należy dołączać dalsze części dźwigu wzwyż, mocując je za pomocą uchwytów *h* oraz ramiączek *i* (fig. 2), na których opiera się końce desek rusztowania. Zmontowany uprzednio kosz *k* wraz z ramami *b*, kołami zębatymi *c*, *d*, *f*, lecz bez kół *e* i łożysk *l*, zakłada się na stojaki *a* i od tyłu stojaków mocuje się śrubami łożyska *l*, po czym wkłada się koła *e* na sworznie.

Podnoszenie i umiejscawianie w żądanym położeniu ramy *b* i kosza *k* odbywa się za pomocą znanych i stosowanych do tego celu urządzeń (fig. 3).

Potrzebną liczbę stojaków *a* ustawia się wzdłuż muru między dźwigami, a końce ułożonych na stojakach *a* desek opiera się na uchwytach *h* oraz na ramiączkach *i* przy dźwigu.

W miejscach gdzie nie ma otworów okiennych

uchwyty przy stojakach *a* i stojakach *a* zakłada się na powierzchnie prowadzonego muru i zamurowywuje się, lecz nie zalewa wapnem, a rozbijając rusztowanie odkręca się części uchwytu ze stojakiem, pozostałą zaś część w murze wysuwa się do wewnątrz budynku.

Zastrzeżenie patentowe

Dźwig do rusztowania, znamienny tym, że składa się z dwóch stojaków (*a*), zaopatrzonych w przypocone szczeble (*l*), z którymi zazębione są koła zębate (*d*), osadzone w ramie (*b*) i połączone z koszem (*k*), przy czym podnoszenie i umiejscawianie w żądanym położeniu ramy (*b*) z koszem (*k*) odbywa się za pomocą znanych i stosowanych do tego celu urządzeń.

Bolesław Włodarczyk

